

## چکیده

هریک از کشورها برای مبارزه با پدیده مجرمانه سیاست جنایی خاصی را در پیش می‌گیرند. و این سیاست جنایی با توجه به گذر زمان ممکن است دستخوش تغییراتی شود. سیاست جنایی ریسک و خطر در واقع یکی از گونه‌های سیاست جنایی بشمار می‌رود که باید با یک برنامه‌ریزی دقیق و هدفمند برای مبارزه با پدیده مجرمانه در جوامع مختلف اتخاذ شود و صرفاً جهت استفاده ابزاری برای پیش برد اهداف شخصی و نقض حقوق بشر نباشد. سیاست جنایی امنیت‌مدار زمانی موفق خواهد بود که در کنار نقض برخی از آزادی‌ها، امنیت عموم مردم را تأمین کند و منافع جامعه مهم‌تر از منابع شخصی در نظر گرفته شود. سیاست‌های جنایی امنیت-مدار معمولاً در مورد جرایم خشونت‌آمیز و جرایم تروریستی و جرایم جاسوسی و در آیین دادرسی کیفری برخی از کشورها برای مبارزه با پدیده مجرمانه اتخاذ می‌شود. برای مثال می‌توان به جرم‌انگاری جرم بغی در حقوق ایران، توسل افراطی و شدید به قرار بازداشت موقت و نقض حقوق دفاعی متهمان و تحکیم انجام اقدامات خودسرانه در حوزه تعقیب جرایم علیه امنیت و تروریسم در امریکا، بی‌توجهی به حقوق متهمان تحت تعقیب در جرایم امنیتی در حقوق ایران اشاره کرد. سیاست تسامح صفر از جمله تدابیری نوآورانه در عرصه سیاست جنایی است که دولت و پلیس امریکا حدود ۳۰ سال است که در پیش گرفته‌اند و در حقوق کیفری ایران نیز نمونه‌ای از این سیاست جنایی امنیت‌مدار در مورد برخی از تخلفات رانندگی اتخاذ نموده است و این مورد را هم باید در نظر داشت که موفق بودن یک سیاست جنایی در کشور امریکا به معنای موفق بودن همان سیاست در کشور ایران نمی‌باشد بلکه اتخاذ هر گونه سیاست کیفری به شرایط و اوضاع و احوال و واقعیات فعلی جامعه‌ی ایران بستگی دارد.

**واژگان کلیدی:** پدیده مجرمانه، سیاست جنایی، سیاست جنایی ریسک و خطر، جرایم تروریستی، تسامح صفر.